

Ministry of Education and Science of Ukraine
State Scientific Institution “Institute of Educational Content Modernization”
Alfred Nobel University, Dnipro (Ukraine)
Varna University of Management (Bulgaria)
European Humanities University, Vilnius (Lithuania)
Ludwigshafen University of Business and Society (Germany)
University of Montenegro, Maritime Faculty, Kotor (Montenegro)
The Cyprus Institute of Marketing (Cyprus)
University of Rijeka, Faculty of Economics and Business (Croatia)

PROCEEDINGS OF THE INTERNATIONAL RESEARCH CONFERENCE

EU Strategies for Competitiveness, Growth and Prosperity: Strategic Management of Competitiveness in the Context of European Integration Processes

**March 19, 2025
Dnipro, Ukraine**

Міністерство освіти і науки України
 ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти»
 Університет імені Альфреда Нобеля, м. Дніпро (Україна)
 Варненський університет менеджменту (Болгарія)
 Європейський Гуманітарний Університет, м. Вільнюс (Литва)
 Університет прикладних наук
 Людвігсхафену на Рейні (Німеччина)
 Морський факультет Університету Чорногорії, Котор, (Чорногорія)
 Кіпрський інститут маркетингу (Кіпр)
 Університет Рієки, факультет економіки та бізнесу (Хорватія)

МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО- ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

*Стратегії ЄС щодо конкурентоспроможності,
 зростання та добробуту: Стратегічне
 управління конкурентоспроможністю в
 контексті євроінтеграційних процесів*

19 березня 2025 року
 м. Дніпро

UDC 658.5. 009.12 (4)

The conference was held within the framework of the Erasmus+ Jean Monnet Module project “EU strategies for competitiveness, growth, and prosperity” for study programmes in Alfred Nobel University” No. 101085347 — EUSTRAT — ERASMUS-JMO-2022-HEI-TCH-RSCH¹

EU Strategies for Competitiveness, Growth and Prosperity: Strategic Management of Competitiveness in the Context of European Integration Processes. Proceedings of the International Research Conference, Dnipro, March 19, 2025. [Online Edition]. Dnipro: Alfred Nobel University, 2025. 282 p.

ISBN 978-966-434-601-3

The proceedings include materials from the International Research Conference “EU Strategies for Competitiveness, Growth and Prosperity: Strategic Management of Competitiveness in the Context of European Integration Processes”, held within the framework of the Erasmus+ Jean Monnet Module project “EU Strategies for Competitiveness, Growth and Prosperity for Study Programmes in Alfred Nobel University.”

The submitted contributions explore strategies for enhancing the competitiveness of the economies of the EU member states and Ukraine in the context of European integration, methods for managing enterprise competitiveness in domestic and international markets, as well as the application of modern marketing tools and enterprise management approaches based on strategic planning and the digitalization of society.

The materials are published in the author's version.

ISBN 978-966-434-601-3**© Alfred Nobel University, 2025**

¹ “Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency. Neither the European Union nor the granting authority can be held responsible for them.”

«Фінансується Європейським Союзом. Проте висловлені погляди та думки належать лише автору(ам) і не обов’язково відображають погляди Європейського Союзу чи Європейського виконавчого агентства з питань освіти та культури. Ані Європейський Союз, ані грантодавець не можуть нести за них відповідальність».

УДК 658.5. 009.12 (4)

Конференцію проведено в межах реалізації грантового проєкту програми Erasmus+ наряду Жан Моне «Стратегії ЄС щодо конкурентоспроможності, зростання і добробуту: викладання на освітніх програмах в Університеті імені Альфреда Нобеля» № 101085347 — EUSTRAT — ERASMUS-JMO-2022-HEI-TCH-RSCH ²

Стратегії ЄС щодо конкурентоспроможності, зростання і добробуту: Стратегічне управління конкурентоспроможністю в контексті євроінтеграційних процесів. Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, Дніпро, 19 березня 2025 р. [Електронне видання]. Дніпро: Університет імені Альфреда Нобеля, 2025. 282 с.

ISBN 978-966-434-601-3

Збірник містить матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Стратегії ЄС щодо конкурентоспроможності, зростання і добробуту: Стратегічне управління конкурентоспроможністю в контексті євроінтеграційних процесів», проведеної згідно з проєктом Еразмус+ Модуль Жан Моне «Стратегії Європейського Союзу щодо конкурентоспроможності, зростання і добробуту: викладання на освітніх програмах в Університеті імені Альфреда Нобеля».

У поданих матеріалах розглядаються стратегії підвищення конкурентоспроможності економік країн ЄС та України в умовах євроінтеграції, методи управління конкурентоспроможністю підприємств на вітчизняних та зарубіжних ринках, із застосуванням сучасних маркетингових інструментів та підходів до управління підприємствами на засадах стратегічного планування і цифровізації суспільства.

Матеріали опубліковано в авторській редакції.

ISBN 978-966-434-601-3

© Університет імені Альфреда Нобеля, 2025

² “Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency. Neither the European Union nor the granting authority can be held responsible for them.”

«Фінансується Європейським Союзом. Проте висловлені погляди та думки належать лише автору(ам) і не обов’язково відображають погляди Європейського Союзу чи Європейського виконавчого агентства з питань освіти та культури. Ані Європейський Союз, ані грантодавець не можуть нести за них відповідальність».

CONTENT

INTRODUCTION	15
ВСТУП	16
1. THE EU DEVELOPMENT STRATEGIES AT THE PRESENT STAGE AND UKRAINE EUROPEAN INTEGRATION PATH	17
1. СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ЄС НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ ТА ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИЙ КУРС УКРАЇНИ	17
Ananchenko M.O. PROBLEMS OF PUBLIC MANAGEMENT OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF REGIONS	17
Arsovski N. EU ENLARGEMENT AND SECURITY DIPLOMACY: ASSESSING THE STRATEGIC IMPLICATIONS OF INTEGRATING UKRAINE AND THE WESTERN BALKANS	18
Біла А.В. МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ: ПРАВОВІ ІНСТРУМЕНТИ МОНИТОРИНГУ ТА КОНТРОЛЮ ЗА ДЕРЖАВАМИ-ЧЛЕНАМИ	19
Бондаренко О.О. ГАРМОНІЗАЦІЯ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ДО ЗАКОНОДАВСТВА ЄС ПІД ЧАС ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УМОВАХ ВІЙНИ	21
Булатова О.В. ПРОТИДІЯ НЕЗАКОННИМ ФІНАНСОВИМ ПОТОКАМ: ІНІЦІАТИВИ ЄС	22
Верховцева І.Г. КІБЕРДИПЛОМАТІЯ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ЇЇ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОГО КУРСУ: ПРОТИДІЯ РОСІЙСЬКІЙ ІНФОРМАЦІЙНІЙ АГРЕСІЇ 2014-2025 РОКІВ	24
Грачевська Т.О. ДИПЛОМАТИЧНА СЛУЖБА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ: ОСОБЛИВОСТІ ІНСТИТУАЛІЗАЦІЇ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ	28
Джерелюк Ю.О., Шостак Я.О. ПЕРСПЕКТИВНІ МАРКЕТИНГОВІ ІНСТРУМЕНТИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ У КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ	29
Джура Н.М. ІННОВАЦІЙНА ПРИРОДООХОРОННА ДІЯЛЬНІСТЬ У КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ	31
Дзяд О.В. СУЧАСНІ ІНСТРУМЕНТИ УПРАВЛІННЯ ВНУТРІШНІМ РИНКОМ ЄС	32
Диха М.В., Диха В.В. РОЗВИТОК ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ: ЕВОЛЮЦІЙНО-ІСТОРИЧНИЙ КОНТЕКСТ ТА ВИКЛИКИ ПІД ПРИЗМОЮ ВІЙНИ В УКРАЇНІ	34
Ежесв М.Ф. МЕХАНІЗМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ СУЧАСНОЇ СТРАТЕГІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ ТА СУСПІЛЬСТВА	36
Зінченко О.А. ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ЗЕЛЕНИЙ КУРС НА ШЛЯХУ ЗЕЛЕНОЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ	37
Калінкін А.О. КЛЮЧОВІ ЗАВДАННЯ ФІНАНСОВОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ	39
Kalchenko I.O. ANALYSIS OF REGIONAL DEVELOPMENT THEORIES	40
Карпенко Н.В., Ямбих Є.С. РОЛЬ МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У ПІДТРИМЦІ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ УКРАЇНИ	41
Клиновий Д.В., Петровська І.О. ЄВРОПЕЙСЬКІ ДЕТЕРМІНАНТИ ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНИХ МЕХАНІЗМІВ СТАЛОГО ПРОСТОРОВОГО РОЗВИТКУ	42

6. Hojnik J., Šuta Ž. Practice Makes Progress, Not Perfect: Twenty Years of Slovenian Participation in the EU Internal Market. // Slovenia and the EU. July 2024. DOI: 10.1007/978-3-031-61605-1_4
7. Long-term competitiveness of the EU: looking beyond 2030. Brussels, 16.3.2023. COM(2023). 168 final. URL: https://commission.europa.eu/system/files/2023-03/Communication_Long-term-competitiveness.pdf
8. SOLVIT. URL: https://single-market-scoreboard.ec.europa.eu/enforcement-tools/solvit_en
9. Enforcement tools. URL: https://single-market-scoreboard.ec.europa.eu/enforcement-tools_en
10. A Competitiveness Compass for the EU. Brussels, 29.1.2025. COM(2025) 30 final. URL: https://commission.europa.eu/document/download/10017eb1-4722-4333-add2-e0ed18105_a34_en

М.В. Диха, д-р екон. наук, проф.

**В.В. Диха, здобувач наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 051 «Економіка»
Хмельницький національний університет, м. Хмельницький, Україна**

**РОЗВИТОК ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ: ЕВОЛЮЦІЙНО-ІСТОРИЧНИЙ КОНТЕКСТ ТА ВИКЛИКИ
ПІД ПРИЗМОЮ ВІЙНИ В УКРАЇНІ**

Після Другої світової війни Європа шукала шляхи для уникнення нових конфліктів. У 1951 р. було створено Європейське об'єднання вугілля та сталі (ЄОВС), до якого увійшли 6 країн: Франція, Західна Німеччина, Італія, Бельгія, Нідерланди, Люксембург. Це об'єднання контролювало стратегічні ресурси війни – вугілля та сталь. У 1957 р. ці ж країни підписали Римські договори, що започаткували Європейське економічне співтовариство (ЄЕС) та Європейське співтовариство з атомної енергії (Євратом). Це був початок створення єдиного ринку. У період 1970-1990-х років відбувалося розширення та зміцнення співтовариства держав. У 1973 р. до ЄЕС приєдналися Велика Британія, Данія та Ірландія. У 1981 р. – вступила Греція. У 1986 р. до ЄЕС приєдналися Іспанія та Португалія. У 1992 р. було підписано Маастрихтський договір, який набув чинності 1 листопада 1993 р., що вважається датою формального офіційного створення Європейського Союзу. Надалі ЄС активно розвивався, зміцнюючи свою роль на міжнародній арені та підтримуючи демократичні цінності. У 2004 р. відбулося найбільше розширення; до ЄС вступили 10 країн, зокрема Польща, Чехія, Угорщина та країни Балтії. У 2007 р. до ЄС приєдналися Болгарія та Румунія. У 2013 р. – вступила Хорватія.

Варто зазначити й про те, що не усі країни Європи висловлювали бажання доєднатися до ЄС. Зокрема, у 1995 р. жителі Норвегії та Швейцарії проголосували проти членства в ЄС. У 2016 р. – Велика Британія проголосувала за вихід з ЄС (Brexit), який відбувся у 2020 р.

Європейський Союз – це політичне й економічне об'єднання європейських держав, основними цілями якого є:

- забезпечення миру, запобігання війнам і конфліктам на континенті (мир і безпека);
- створення спільного ринку для вільного руху товарів, послуг, капіталу та людей (забезпечення економічного розвитку);
- забезпечення верховенства права, демократії та прав людини (захист прав і свобод);
- підвищення рівня життя, екологічна відповідальність і боротьба зі змінами клімату (забезпечення соціального прогресу);
- координація дій країн-членів у міжнародних справах (спільна зовнішня політика).

З початком повномасштабного вторгнення РФ на територію України Європейський Союз стикається з низкою викликів, пов'язаних з безпекою, економікою, енергетикою, розширенням тощо, які впливають на його стабільність, економічний розвиток та роль у світі.

Повномасштабне вторгнення РФ на територію України стало найсерйознішим безпековим викликом для Європи з часів Другої світової війни, історичним переломним моментом для Європейського Союзу. Війна змінила геополітичну ситуацію у світі. ЄС змушений будувати нову систему безпеки.

Геополітичні виклики сьогодення проявляються у тому, що ЄС, який довгий час спирався на дипломатію та економічну міць, зіткнувся з необхідністю посилення оборони. Росія прямо заявляє, що протистоїть не тільки Україні, а й Заходу. Зростають ризики конфронтації з країнами Балтії, Польщею, Молдовою. Загроза розширення конфлікту змушує ЄС переглядати свою оборонну політику та залежність від НАТО. Німеччина, Польща, Франція та інші країни різко збільшили витрати на армію, на розвиток оборонної промисловості (виробництво снарядів, танків, ППО). Для посилення обороноздатності також й в контексті заяв чинного Президента США військова співпраця в рамках ЄС, оборонні бюджети потребують нарощення.

Війна в Україні суттєво вплинула на економіку Європейського Союзу, спричинивши енергетичну кризу, інфляцію, перебудову торговельних зв'язків та логістики, зміну бюджетних пріоритетів. До 2022 р. ЄС мав високий рівень залежності від російського газу та нафти. Під впливом повномасштабного вторгнення РФ на територію України енергетична політика ЄС зазнала кардинальних змін, більшість країн ЄС відмовилися від російських енергоносіїв. Різка скорочення імпорту російського газу, диверсифікація постачальників енергоресурсів, розвиток відновлюваної енергетики та LNG-терміналів стало свідченням відносно швидкого реагування та адаптації ЄС до викликів сьогодення, проте, на жаль, не превентивного. Спектр питань щодо енергетичної безпеки обґрунтовано у публікаціях [1; 2].

Під призмою війни в Україні змінилася політика щодо розширення ЄС. Раніше процес вступу до ЄС міг тривати десятиліттями, але зараз ЄС шукає прискорені механізми прийняття нових членів. Україна, Молдова та Західні Балкани (Сербія, Чорногорія, Північна Македонія, Боснія і Герцеговина) хочуть приєднатися до ЄС. Членство України та Молдови в ЄС стало питанням геополітики, а не лише економічної інтеграції. У 2022 р.

Україна отримала статус кандидата на вступ до ЄС. У 2023 р. запущено переговори про членство України до ЄС. Україна із свого боку здійснює реформи, приводить нормативно-правове законодавство до стандартів ЄС. Проте, країни-члени ЄС мають різні думки щодо швидкості розширення та реформ перед вступом, фінансування нових членів та інтеграції їхніх економік. Деякі країни побоюються економічних та політичних ризиків від швидкого розширення. Попри розбіжності між країнами-членами ЄС у питанні його розширення, надання Україні статусу кандидата на вступ до ЄС у 2022 р. стало політичною підтримкою України. А значимість України у системі світоцивілізаційного розвитку описано у публікації [3].

Підтримка України (фінансова, військова, санкції проти Росії) є геополітичним викликом для ЄС. Фінансова підтримка України здійснюється на десятки мільярдів євро у вигляді грантів та кредитів. Військова допомога здійснюється шляхом надання сучасного озброєння, навчання військових. Запроваджуються санкції проти Росії, здійснюється замороження активів, обмеження експорту, контроль над експортом технологій, заборона імпорту російської нафти та вугілля. Єдність ЄС у наданні Україні допомоги не завжди є абсолютною. Усі види підтримки України, а також запровадження та посилення санкцій проти Росії супроводжуються внутрішніми дискусіями, розбіжностями між країнами-членами. Реагуючи на геополітичні виклики сьогодення та розбіжність між країнами-членами ЄС щодо надання підтримки Україні, здійснюється формування «коаліцій охочих», які передають зброю Україні незалежно від спільного рішення всього ЄС, тиск на країни, які блокують санкції, поступове створення механізмів фінансування довготривалої підтримки України.

Серед викликів розвитку ЄС є міграційні та екологічні проблеми. Міграційна криза ЄС, яка виникла на тлі великої кількості біженців з Африки, Близького Сходу, посилилася з напливом біженців з України, які вимушено виїхали через війну. Великі потоки біженців створюють тиск на соціальні системи ЄС. Політичну напругу створює нерівномірний розподіл мігрантів між країнами ЄС. Також наявні проблеми щодо інтеграції мігрантів у європейське суспільство. Тому перед ЄС постає питання реформування міграційної політики, посилення контролю кордонів, необхідність ефективних програм інтеграції.

Перехід до кліматично нейтральної економіки є викликом для модернізації галузей економіки, потребує переосмислення ролі кожного члена суспільства, але є одночасно й можливістю забезпечення розвитку на принципах сталості, що про що детальніше описано у публікації [4]. Декарбонізація економіки потребує мільярдних інвестицій. Екологічні виклики та проблеми обумовлюють прагнення ЄС досягти кліматичної нейтральності до 2050 року. Європейський зелений курс також спрямований на захист, збереження та збільшення природного капіталу ЄС, а також на захист здоров'я та добробуту громадян від екологічних ризиків і впливів [5].

Геополітичним викликом для ЄС є балансування між США, Китаєм і глобальними гравцями. США вимагають більшої участі Європи у фінансуванні безпеки. Китай займає нейтральну позицію, але використовує ситуацію для посилення своїх позицій у світі. Глобальний Південь (Африка, Латинська Америка, Індія) не завжди підтримує санкції проти Росії.

Тому ЄС, співпрацюючи із США як головним союзником, докладає зусиль для посилення стратегічної автономії. Також ЄС здійснює роботу із країнами Глобального Півдня, щоб зменшити російський вплив. Проте, інформаційний вплив Росії на формування суспільної думки залишається високим навіть у країнах Європи.

Не можна оминати увагою питання популізму та євроскептицизму. Вихід Великої Британії з ЄС (Brexit) створив прецедент та ослабив єдність Європейського Союзу. У деяких країнах (Угорщина, Словаччина) наявні популістські рухи, які ставлять під сумнів політику ЄС. Політичні кризи у країнах-членах можуть впливати на загальну стабільність ЄС. У цьому контексті необхідним є посилення європейської інтеграції, діалог з країнами, які мають претензії до ЄС.

Відносини між країнами ЄС проходять серйозне випробування. Викривлення очевидних фактів, потурання злочинам Росії окремими країнами протирічить по суті цілям ЄС в частині забезпечення верховенства права, демократії та прав людини; забезпечення миру і безпеки (зокрема, Угорщина неодноразово демонструвала карту світу в територіально відмінних межах країн від визнаних, блокувала санкції проти Росії та надання допомоги Україні тощо).

Проте в цілому, попри всі виклики, війна зміцнила єдність ЄС та зробила його активним геополітичним гравцем. Європейський Союз переживає складний період трансформації і його майбутнє залежатиме від здатності швидко реагувати на виклики та ризики.

Список використаних джерел

1. Dykha V., Dykha M., Lukianova V., Polozova V., Ivanov M. Energy security management in the context of current challenges and international experience. POLITYKA ENERGETYCZNA – ENERGY POLICY JOURNAL, 2024, Volume 27, Issue 4, 133-154. URL: https://epj.min-pan.krakow.pl/Energy-security-management-in-the-context-of-current-challenges-and-international-190485_0,2.html
2. Dykha M., Dykha V. Bezpieczeństwo energetyczne Ukrainy pod pryzmatem wojny. *Prace naukowe Wyższej Szkoły Zarządzania i Przedsiębiorczości z siedzibą w Wałbrzychu. Pedagogika, zarządzanie i inżynieria zarządzania wobec wyzwań współczesności. Poland.* 2023. T. 53 (1). P. 71-84. URL: https://pracenaukowe.wwszip.pl/prace/PN_53.pdf
3. Dykha M., Dykha V. Ukraina w systemie przemian cywilizacyjnych świata i innowacyjnego rozwoju. *Prace naukowe Wyższej Szkoły Zarządzania i Przedsiębiorczości z siedzibą w Wałbrzychu. Pedagogika, zarządzanie i inżynieria zarządzania wobec wyzwań współczesności. Poland.* 2022. T. 52 (2). P. 149-162. URL: https://pracenaukowe.wwszip.pl/prace/PN_52.pdf
4. Dykha M., Dykha V. The environmental component in the system of ensuring sustainable development under

the prism of modern challenges. *Розвиток міста*. 2024. 1(01). С. 45-55. URL: <https://journals.ndirom.kyiv.ua/index.php/city-development/issue/view/3>

5. The European Green Deal. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=CELEX:52019DC0640&from=ET>

**М.Ф. Єжєєв, кандидат військових наук, доцент,
доцент кафедри публічного управління та адміністрування**

Державний університет інформаційно-комунікаційних технологій, м. Київ, Україна

МЕХАНІЗМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ СУЧАСНОЇ СТРАТЕГІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ ТА СУСПІЛЬСТВА

Сталий розвиток є одним із найважливіших стратегічних напрямів державної політики. В сучасних умовах його реалізація неможлива без ефективного публічного управління та адміністрування. Взаємодія держави, суспільства та бізнесу потребує нових підходів до управління ресурсами, ухвалення рішень та впровадження інноваційних механізмів.

Постановка наукової проблеми та її актуальність. Наукова проблема полягає в розгляді та аналізі ролі та місця публічного управління та адміністрування як складової розробці та реалізації сучасної стратегії сталого розвитку держави та суспільства. Це дозволяє знайти шляхи формування та реалізації публічного управління та адміністрування в умовах сучасних викликів та небезпек.

Публічне управління відіграє ключову роль у досягненні сталого розвитку, забезпечуючи ефективну взаємодію між державними інституціями та громадянами. Основні принципи сталого розвитку включають економічну ефективність, соціальну справедливість та екологічну безпеку. Впровадження цих принципів можливе лише за умови належної координації між різними рівнями влади та активного залучення громадянського суспільства [1-4].

Реалізація стратегії сталого розвитку держави та суспільства відбувається через механізми публічного управління. Одним із основних механізмів впровадження сталого розвитку є формування ефективної інституційної структури. Ключову роль у цьому процесі відіграють органи державної влади, які забезпечують нормативно-правове регулювання, та органи місцевого самоврядування, які реалізують політику сталого розвитку на практиці. Важливе значення має також електронне урядування, що сприяє прозорості, підзвітності та підвищенню ефективності управлінських процесів.

Реалізація стратегії сталого розвитку держави та суспільства вимагає ефективних механізмів публічного управління, які забезпечують баланс між економічними, соціальними та екологічними аспектами розвитку [4, 5].

В першу чергу реалізація стратегії сталого розвитку держави та суспільства здійснюється інституційним механізмом, а саме це

- Органи державної влади та місцевого самоврядування, які є ключовими суб'єктами формування та реалізації політики сталого розвитку;
- Система співпраці між секторами – взаємодія держави, бізнесу, громадських організацій та міжнародних партнерів;
- Національні та регіональні стратегії сталого розвитку, а саме – адаптація міжнародних стандартів до національних реалій.

Важливою складовою механізму реалізації стратегії сталого розвитку держави та суспільства є нормативно-правовий механізм, а саме

- Закони та підзаконні акти для формування правової бази реалізації концепції сталого розвитку.
- Гармонізація законодавства з міжнародними стандартами (ООН, ЄС).
- Регулювання екологічної відповідальності бізнесу, а саме екологічне оподаткування, квоти на викиди, ліцензування тощо.

Важливим елементом є управлінсько-організаційний механізм, котрий включає до себе

- Стратегічне планування та прогнозування для розробки довгострокових стратегій розвитку.
- Моніторинг і контроль виконання програм сталого розвитку для оцінки ефективності управлінських рішень.
- Цифровізація державного управління шляхом розвитку електронних послуг, відкритих даних, онлайн-інструменти для участі громадян у прийнятті рішень.

Наступною складовою механізму публічного управління є економічний механізм, котрий включає до себе:

- Державне фінансування програм сталого розвитку (екологічні фонди, бюджетні програми).
- Залучення міжнародної фінансової допомоги (гранти, кредити від Світового банку, ЄБРР, ЄС).
- Стимулювання зеленої економіки – пільги для екологічно чистих підприємств.

Соціальний механізм може включати до себе:

- Підвищення рівня екологічної та соціальної відповідальності населення.
- Освіта та просвітницькі програми з метою формування екологічної культури, підготовки кадрів у сфері сталого розвитку.
- Громадський контроль, що передбачає участь неурядових організацій та громадян у прийнятті рішень, впровадження механізмів громадського моніторингу.

Обов'язковою складовою механізмів публічного управління повинне бути інформаційно-комунікаційний механізм, котрий може включати до себе наступні складові: